

РЕШЕНИЕ

№ 6298

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7565** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. А. Л. срещу Решение от 20.05.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 106-ти състав, постановено по НАХД № 15938 по описа за 2020 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3953358, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че в процесния случай е следвало да намери приложение и да бъде съобразено ТР № 1/26.02.2014 г., постановено по тълкувателно дело № 1/13 г. на ВАС, като ЕФ бъде отменен поради нарушена процедура по санкциониране на водача – чрез издаване на ЕФ, вместо съставяне на акт за установяване на административно

нарушение /АУАН/ и издаване на наказателно постановление /НП/. На следващо място сочи, че е налице пропуск касаещ обхвата на заснетото нарушение, тъй като в него има поставен само знак В26 за ограничение на скоростта до 50 км/ч, но не и такъв, който да удостоверява, че се извършва видеонаблюдение, чрез мобилна система за видеоконтрол на съответния пътен участък, както и че не са налице доказателства, които да удостоверяват точното разположение на мобилното техническо средство. Моли за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде обезсилен изданието ЕФ. Моли и да бъде намален хонорара определен за изготвената от вещото лице техническа експертиза, поради прекомерност. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 09.09.2020 г. в 11:28 часа в [населено място], по „Околовръстен път“ до бензиностанция „Ш.“ – К., с посока на движение от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В26, за извън населено място, лек автомобил марка „Мазда“, модел „6“, с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 89 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е била справка за собственост на заснетото МПС, видно от която било, че собственик е К. А. Л.. Нарушението е установено с техническо средство TFR1-M, радар TR-4D № 505 заснемащо и записващо дата и час, скорост и рег. номер на автомобила, за което бил изготвен клип № 9214, като същото било монтирано в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Отчетено е превишение от 39 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

Предвид така установеното нарушение бил издаден оспореният ЕФ, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП. При издаването на ЕФ е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити, като подчертава, че ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Нарушението според въззивния съд е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал. На следващо място съдът е счел, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен

съставомерен резултат.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП (в редакцията, приложима към датата на нарушението – 09.09.2020 г.), настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е засечен да преминава покрай камера със скорост 89 км./ч. при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч, описано е какво е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +/- 3 км./ч. В съставеният електронен фиш, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение.

Спазена е разпоредбата на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 2015г. (Наредбата), която изисква за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол. В настоящия случай е съставен протокол по образец съгласно приложението към наредбата. Същият притежава реквизитите, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, измерването е ставало и в двете посоки на движение и диапазонът на работа. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на техническо средство, за дата и час, за мястото на поставянето на конкретното мобилно АТСС, за начина на работата му и за времетраенето на осъществения контрол. Протоколът също е подписан от съответните служители.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. (Наредбата) за осъществяване на контрол на участниците в движението по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология. В настоящия случай е представено такова, а именно удостоверение за одобрен тип средство за измерва № 10.02.4835, издадено от Български институт по метрология. Същото се отнася за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M - 505, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835.

Неоснователно е позоваването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС, тъй като същото се е отнасяло за приложението на стара редакция на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.). Поради измененията и допълнения на закона, посоченото тълкувателно решение е загубило сила след ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015 г.). Новата редакция на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП (ред. – нова, ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 54 от 2017 г.) допуска за нарушение, установено и

заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.), независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Приложното поле на ускорената процедура за издаването на електронни фишове е разширено, така че да включва нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т. ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес. Обстоятелството, че нарушението е било заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол TFR1-M 505, която е обслужвана и използвана от и в присъствието на контролен орган, не само не противоречи, а е напълно допустимо по действащите към датата на нарушение, разпоредби на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП (нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) вр. чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г.

Процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба по чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видео система, тъй като същата е преминала и периодична проверка, видно от обсъдените от въззивния съд в мотивите на решението му доказателства. Следователно процедурата за издаване на ЕФ Серия К № 3953358/2020 г. от СДВР за налагане на глоба по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за така установеното с мобилна АТСС нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието, а не в отсъствието на предпоставките за приложението и по чл. 189, ал. 4 ЗДвП.

Неоснователни са и доводите за липса на обозначаване на пътния участък в който се реализира контрол за скорост с А., съгласно изискването на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., чрез поставяне на пътен знак Е-24. Всъщност между страните не е било спорно, че контролът се осъществява в участък, в който с пътен знак В-26 е въведено ограничение в скоростта 50 км/ч. Освен това с ДВ бр. 54/2017 г. в сила от 09.07.2017 г. е отменена разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, регламентираща задължението на определените от министъра на вътрешните работи служби да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, да оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи, участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. По този начин е отпаднало и изискването за обозначаване на поставено автоматизирано техническо средство. Същевременно с ДВ бр. 6/2018 г. в сила от 16.01.2018 г. е отменен изцяло чл. 7 от Наредба № 8121з-532/ 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата на МВР, който предвиждаше задължението местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24 и се оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи. Неоснователни са исканията за намаляване на хонорара на вещото лице за изготвеното пред въззивната инстанция заключение на съдебно – техническа експертиза. Разноските са платени от бюджета на съда и същите следва да се

възстановят от жалбоподателя, докато жалбата му е неоснователна.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.05.2021 г., постановено по НАХД № 15938 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.